R 5948 (page 261)

உங்களைக்குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள்

"TAKE HEED TO YOURSELVES"

ஆதார வசனம்: "**லோத்தின் மனைவியை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்**" – லூக்கா17:32.

தற்காலத்து சோதனைகள் மற்றும் பரீட்சை குறித்த நம் போதகரது தீர்க்கதரிசன எச்சரிப்புக்களோடு தொடர்புடையதாக அவரால் பேசப்பட்டதே இந்தப் பாடத்தின் ஆதார வசனமாகும். தற்கால சத்தியத்தின் வெளிச்சத்தில் நடக்கும் அனைவராலும் இந்த வார்த்தைகளின் முக்கியத்துவத்தை புரிந்துகொள்ளமுடியும். கர்த்தருடைய விசேஷித்த வழிகாட்டுதலின்கீழ் கர்த்தருடைய பர்வதமாகிய இராஜ்யத்தை நோக்கி பாதுகாப்புக்காக ஓடுகிறவர்களுக்கேயன்றி இந்தப் பாடம் பிறருக்கல்ல. மற்ற ஜனங்களைக்காட்டிலும், அழைக்கப்பட்ட இவர்கள் மட்டுமே மிகக் கண்டிப்பான கணக்கை கொடுக்கவேண்டும். லோத்தின் மனைவி சோதோமின் ஜனங்களுடைய தீய நடக்கைகளில் பங்குபெற்றதற்காக குற்றம் சாட்டப்படவில்லை, மாறாக, அழிவுக்கென தீர்ப்பிடப்பட்ட சோதோமைவிட்டு ஓடிப்போகும்படி, கர்த்தருடைய தூதனால் அவள் அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தாள்.

சோதோமைவிட்டு வெளியேறும்படி அவளுக்கு கட்டளையிடப்பட்டிருந்தும், அவள் விட்டுவந்ததை திரும்பிப் பார்த்ததே அவளது தவறாகும். சபிக்கப்பட்ட பட்டணத்திலிருந்து விலகி ஓடும்படியும், அவ்வாறு விலகிஓடும்போது, திரும்பிப் பார்க்கக்கூடாது என்றும் , மலையைநோக்கி பாதுகாப்புக்காக துரிதமாய் ஓட வேண்டுமென்றும் அவளுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தது. அவளுக்கு முன்வைக்கப்பட்டிருந்த மீட்பின்மேல் அவளது இருதயம் முழு இசைவாக இருக்கவில்லை என்பதே அவள் சோதோமை திரும்பிப் பார்த்தலுக்கான காரணமாக இருக்கும் என்று நாம் குறிப்பாய் சுட்டிக் காண்பிக்கிறோம். மாறாக, அவள் விட்டுவந்தவைகளின்மேலேயே குறிப்பிட்டஅளவு பிரியமாய் இருந்தாள். சாபத்துக்குரிய பொருட்களை,அழிவுக்கென்று சபிக்கப்பட்டிருந்தவைகளை அவளது இருதயம் இறுகப் பற்றியிருந்தபடியால், அவற்றை விட்டுவிட விருப்பமில்லாதிருந்தாள். இதன் காரணமாக, கர்த்தரால் அவளை மீட்கமுடியவில்லை. தேவன் அவர்கள் மீட்கப்பட கட்டளைகொடுத்த பிறகும் தீமையை விரும்புகிறவர்களுக்கும், தீமை செய்பவர்களுக்கும் அவள் ஒரு நினைவுச்சின்னமானாள்.

நம் கர்த்தரால் குறிப்பிடப்பட்ட இந்த அடையாளமான சம்பவத்தின் நிஜமாக, தற்காலத்தில் ஜீவிக்கின்றவர்களில் சிலர் தங்களை கவனிக்க வேண்டியுள்ளது என்று நாம் நம்புகிறோம். தெய்வீக சாபத்தின்கீழ் சென்றுவிட்டவர்களிடத்தில் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையுள்ளோர் இரக்கம்காட்டி, அவர்களோடு தோழமை கொண்டுள்ளனர். சோதோமின் அழிவு ஒரு முன்மாதிரிகையாக அல்லது அடையாளமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது என பரிசுத்த யூதா மூலம் நமக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் கர்த்தரைக்காட்டிலும் அதிக கிருபையை காண்பிக்கிறவர்களாயும் நீடிய சகிப்புத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவோராகவும் எண்ணிக்கொண்டு, தங்களை கர்த்தருக்கு முன்பாக எதிரிகளாக உருவாக்கிக்கொள்கின்றனர். நீதியின் கொள்கைகளுக்கு மாணவர்களாக இருப்பதற்கு பதிலாக, யேகோவாவுக்கே கற்பிக்கிறவர்களாகவும், நியாயாதிபதிகளாகவும் இருக்க முயற்சிக்கின்றனர். நம்முடைய சொந்தத் தீர்மானங்களைக்காட்டிலும், தேவனுடைய தீர்மானமே ஞானமானதும், நீதியானதுமாய் இருக்கிறது என்பதே இருதயத்தின் முறையான மனப்பான்மையாக இருக்கவேண்டும். இதன் விளைவாக, தற்கால சத்தியத்தின் வெளிச்சத்தைப் பெற்று மகிழ்கின்ற யாராகிலும், கர்த்தரால் கைவிடப்பட்டு, இருளுக்குள் வழிநடத்தப்படுவதை நாம் காணும்பொழுது, அவ்வாறு அவரால் கைவிடப்படுமுன்பாக, "ஜீவனுள்ள தேவனைவிட்டு விலகுவதற்கேதுவான அவிசுவாசமாகிய பொல்லாத இருதயம்" அவர்களுக்குள் கிரியை செய்திருக்கவேண்டும் என்று நாம் முடிவுக்கு வரவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். "வாக்குத்தத்தம் பண்ணினவர் உண்மையுள்ளவராய் இருக்கிறாரே". ஆகவே," அவருடைய (பிதாவினுடைய) சித்தத்தின்படி செய்ய மனதுள்ளவனெவனோ அவன் இந்த உபதேசம் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறதோ.. என்று அறிந்து கொள்ளுவான் "(யோவ7:17). ஆகவே யாரெல்லாம் ஒருமுறை கிறிஸ்துவின் போதனைகளைப் பெற்றிருந்து, பின்னர் இழக்கிறார்களோ, நிச்சயமாக தங்கள் சிந்தையை குழப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் எவ்வளவுதூரம் அவரில் நிலைத்திருக்கிறோமோ அவ்வளவாக, இந்த "சோதனைநேரத்தின்" , "தீமையின் நாளின்" எப்பேர்ப்பட்ட கண்ணிகளிலும் சிக்கிக்கொள்ளுவது கூடாத காரியமாயிருக்கிறது. முதலாவதாக, கர்த்தரிடத்திலிருந்து அவனது இருதயம் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலொழிய, இக்கண்ணிகளில் சிக்காதபடி பாதுகாக்கப்படுவோம். பிதாவின் கரங்களிலிருந்து யாதொன்றும் நம்மை பிடுங்கமுடியாது. நம்மை பாதுகாப்பதற்கு அவர் முற்றிலும் வல்லவராயிருக்கிறார்.

R5948 : page 262

கிறிஸ்துவ உபதேசத்தின் அஸ்திபாரம்

எல்லா கிறிஸ்தவ போதனைகளுக்கும் மிக முக்கியமான அஸ்திபாரமாக அமைந்திருப்பது ஈடுபலியின் போதனையே ஆகும். ஆதாமின் பாவத்துக்கு தகுந்த விலையாக "ஈடுபலி" இருந்து, இதன்மூலம் "நாம் கிரயத்துக்குக் கொள்ளப் பட்டோம்" என்று வேதாகமம் போதிக்கிறது. ஆகவே "எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்த மனுஷனாகிய கிறிஸ்துஇயேசு அவரே. இதற்குரிய சாட்சி ஏற்றகாலங்களில் விளங்கி வருகிறது" என்ற அஸ்திபார போதனையை வெளிப்படையாக மறுதலிக்கிறதும் அல்லது அமைதலாக புறக்கணிக்கிறதுமான எந்த போதனையும் தேவனுடைய வெளிப்படுத்தலுக்கு வேறுபட்டதாக இருக்கும் என்பது உறுதி.

இது பழையதோ அல்லது புதியதோ, நண்பர்களால் பரிந்துரைக்கப்பட்டதோ, அல்லது பகைவர்களால் பரிந்துரைக்கப்பட்டதோ, கற்றவர்களாலோ அல்லது கல்லாதவர்களால் பரிந்துரைக்கப்பட்டதோ, பரிணாமக்கொள்கையின் பெயரிலோ அல்லது மற்ற பெயர்களில் பரிந்துரைக்கப்பட்டதோ, இதனைக்குறித்த நமது நோக்கமானது முறையானதும், ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட எதிர்ப்பாயும் இருக்கவேண்டும். ஈடுபலி ஒரு பரீட்சையாக இருக்கிறது என்றும், இதன்மூலமே மற்ற எல்லா போதனைகளும் நிரூபிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது என்று கற்றறிந்த நாம், மற்றவர்கள் நிலையின்றித் தடுமாறினாலும், நாம் நிலைதடுமாற அவசியமில்லை, தடுமாறவும் கூடாது.

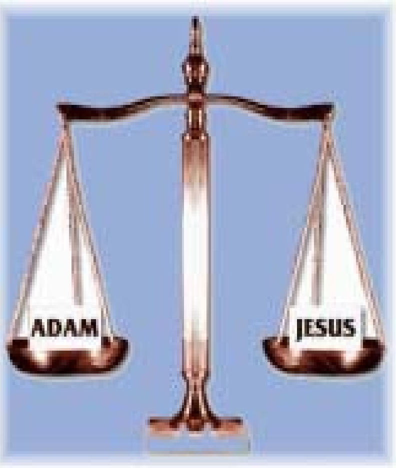

ஈடுபலியை மறுக்கும் தவறான போதனைகளாகிய புதை மணலுக்குள் பெருந்திரளாக நம் நண்பர்கள் சிக்கிக்கொண்டும், மேலும் அந்த எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டிருப்பதால், எங்கெல்லாம் நாம் உதவிக்கரம் நீட்டமுடியுமோ அங்கெல்லாம் அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும். அவர்களை "அக்கினியிலிருந்து தூக்கி எடுத்து" அவர்களுக்கு இயேசுகிறிஸ்துவாகிய கன்மலையை நினைவுபடுத்தவேண்டும். அங்கேயே நமது பாதம் ஸ்திரமாக நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்களாகிய கயிற்றை அவர்களிடத்தில் வீசி, கிறிஸ்துவின் ஈடுபலியின் இரத்தாம்பரத்தால் பின்னப்பட்ட கயிற்றைக்கொடுத்து, கன்மலையிடத்தில் வரும்படிக்கு புத்திசொல்லவேண்டும். மாறாக மற்றொரு புதை மணலின் அடித்தளமாகிய மற்றொரு கன்மலையை கண்டடைய முயற்சிக்கக்கூடாது. அவர்கள் அபாயத்திலிருப்பதை சுட்டிக்காட்டி, அதிலிருந்து விடுபடக்கூடிய வழியை நேரடியாகவும், எதார்த்தமாகவும் காண்பிக்கவேண்டும்.

தேவன் பாவியாகவே இருந்துவருகிறார், மனுஷனை அவர் ஏமாற்றிவருகிறார் என்றும் அல்லது மனுக்குலத்தின் நம்பிக்கை அவர்களுடைய சொந்த பரிணாமத்தின்படியே இருக்கிறது என்றும், மாறாக, வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஈடுபலியினாலோ, திரும்பக்கொடுத்தலினாலோ அல்ல என்றும், மேலும், பாவமோ மரணமோ உண்மையானதல்ல, ஆகவே மனிதனுக்கு மீட்பர் அவசியமில்லை, அவனே சொந்த இரட்சகனாக தனக்குத்தான் இருந்துகொள்ளமுடியும் என்றும் உறுதியாகக் கூறிவருகிறார்கள். ஆகவே அவர்களோடு சேர்ந்து, தேவ வசனத்தை பலனற்றுப் போகச்செய்வதற்கு, மனுஷர் என்னபேசமுடியும், எழுதமுடியும் என்று பரிசோதித்துப் பார்ப்பதற்காக அவர்களோடுசேர்ந்து ஆராய்வதற்காக அவர்கள் விடுக்கும் அழைப்பை நாம் கண்டிப்பாக ஏற்கக்கூடாது. உங்களுடைய தரப்பிலிருந்து இவர்களிடத்தில் அன்பான, உண்மையுமான கண்டனத்தைத் தெரிவித்தபிறகு, அவர்கள் தங்கள் வழியில் காலூன்றிநின்று அதன் ஆராய்ச்சியைத் தொடர்வார்களானால், அவர்களுடைய வழியில் செல்ல விட்டுவிடுங்கள். அவர்களுடைய இருதயத்தில் தவறானவைகளை விதைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவில்கொண்டு, அவர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக

R5949 : page 262

இருந்திருப்பார்களேயானால், இருளின் கனியற்ற கிரியைகளில் அவர்கள் பிரியப்படமாட்டார்கள். மாறாக, அவற்றைக் கடிந்துகொள்வார்கள். தேவனுடைய யுகங்களுக்கடுத்த மாபெரும் திட்டத்திலேயே இவர்களுடைய மகிழ்ச்சி இருக்கும்.

புறம்பான இருளுக்குள் அனுப்பப்பட்டனர்

யாருடைய இருதயம் உண்மையும் நேர்மையுமாய் இருக்கிறதோ, அவர்களுடைய சிந்தைகளை பாதுகாக்கவும், வழிநடத்தவும் தேவன் வாக்களித்திருக்கிறார் என்பதை நாம் நினைவில்கொள்ளவேண்டும். கர்த்தர் ஒருவரை, தகுதியற்றவர் என்றுகண்டு, வெளிச்சத்திலிருந்து உலகத்தின் புறம்பான இருளுக்கு வெளியேற்றுவாரேயானால், இப்படிப்பட்ட அவிசுவாசிகளை மாபெரும் விரோதியின் கையில் ஒப்புவித்து, தவறான வழியில் செல்லத்தூண்ட அனுமதிப்பாராகில், அவர்களோடு கற்பதும், உரையாடுவதும் நமக்கு நியமிக்கப்பட்ட பணியல்ல. கர்த்தரோடும் வெளிச்சத்தில் நடப்பவர்களோடும் நாமும் இணைந்திருப்போமாக. மேலும் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் உடன்படிக்கைசெய்து, அதன்மூலம் ஒருமுறை பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்கள், தற்போது மறுதலிப்பார்களானால் அல்லது அலட்சியப்படுத்துவார்களானால், அவர்கள் இழந்த இடங்களையும் கிரீடங்களையும் எடுத்துக்கொள்ள மற்றவர்களுக்கு உதவுவோமாக,

நம்மைவிட்டுப் பிரிந்துபோனவர்கள்பேரில் அனுதாபத்தை வீணாகக் காண்பிக்கக்கூடாது. அக்கினியிலிருந்து அவர்களை வெளியே இழுத்துவிடவோ அல்லது வெளியே வரச்சொல்லி தூண்டுவதற்கோ நம்மால் முடியுமென்று எண்ணினாலும், அவர்களை அவர்களுடைய வழியிலேயே செல்ல விட்டுவிடுவதே அதிக நன்மை பயக்கும். அதேசமயம், அதிக தகுதியாய் நடக்கின்ற மற்றவர்களிடத்தில் நம் கவனம் திருப்பப்பட்டு, உதவிபுரிவோமாக. எவரையேனும் வெளிச்சத்திலிருந்து கர்த்தர் வெளியேற்றுவாராகில்(மத் 22:13), அவர்களை திரும்பவும் கொண்டுவரும் நம்பிக்கை நம்மிடத்திலில்லை. வெளிச்சத்தில் நிலைத்திருப்பது அவர்களுக்கு முறையானதாக இருந்திருக்குமாகில், அவர்கள் அதற்கு தகுதியுடையவர்களாக இருந்திருப்பார்களாகில், அவர்களை அந்த வெளிச்சத்திலிருந்து வெளியேறுவதற்கு கர்த்தர் அனுமதித்திருக்கமாட்டார்.

கனியற்ற கிரியைகளோடு ஐக்கியமாகாதிருங்கள்

கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் பயிலும் எல்லா மாணவர்களும் ஒரே மாதிரியான படியை(step) எட்டாதிருப்பதால் அல்லது ஒரே அளவிலான அறிவை அடையாதிருப்பதால், இந்த சிறிய அளவிலான வித்தியாசங்களை பொறுமையோடு கையாளவும் விவரிக்கவும் அல்லது, விட்டுவிடவும் வேண்டும். இங்கு நாம் புரிந்துகொள்வதில் சிறிய அளவான வித்தியாசங்களைக் குறித்து நாம் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் இங்கு நாம் அடிப்படையிலான

வித்தியாசங்களைக் குறிப்பிடுகிறோம். இந்த வேறுபாடுகள் அனைத்தும் ஈடுபலியின் போதனையைக்கொண்டு பரீட்சித்துப்பார்த்தால் வெகுவிரைவில் நிரூபிக்கப்பட்டுவிடும். இந்த வேறுபாடுகளை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாவிடில், "அவர்களுக்குள் எவ்வளவும் வெளிச்சம் இல்லை" என்பதே உண்மை. அப்படிப்பட்டவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் நமக்கு சகோதரர்களாகவோ, சகோதரிகளாகவோ நீடிக்கமுடியாது. மாறாக, உலகத்தாராக, புறஜாதி மனுஷரைப்போலவும் ஆயக்காரனைப்போலவும் எண்ணப்பட்டு, அவர்கள் நடத்தப்படவேண்டும். நமது நண்பர்களுக்குள் இவர்களையும் ஒருவராக எண்ணமுடியாது. ஏனெனில் இப்படிப்பட்டவர்களோடு நட்புறவுகொள்வது தேவனுக்கு விரோதமான பகையாகிறது. நம்முடைய வீடுகளில் இவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமலிருந்தும், அவர்களை உற்சாகப்படுத்தவும் கூடாது. அவனை உற்சாகப்படுத்துகிறவன் அவனுடைய துர்க்கிரியைகளுக்குப் பங்குள்ளவனாகிறான்(2யோவா8–11). சிலர் இப்பாடத்தைக்குறித்த தேவவசனத்தின் எளிமையான கட்டளையை அலட்சியப்படுத்துவதால், அவர்களது கீழ்ப்படியாமையினால் ஆவிக்குரியவகையில் துன்பத்தை அனுபவிக்கிறார்கள்.

ஆகவே கர்த்தரோடு அதிகதிகமாக ஒருமனப்பட்டவர்களாக இருப்போம். அவரது நண்பர்கள் நமக்கும் நண்பர்களாகவும், அவரது எதிராளிகள் நமக்கும் எதிராளிகளாகவும் இருக்கவேண்டும். கர்த்தருடைய எதிரிகளோடு நாம் இணைந்திருந்தோமானால் குறைந்தபட்சமாக வெதுவெதுப்பான நிலைமைக்குள்ளாவது பிரவேசிப்போம். இப்படி வெதுவெதுப்பாயுள்ளோரை தம் வாயினின்று வாந்தி பண்ணிவிடுவதாக தேவன் பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறார். விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின்மேல் நம்பிக்கைவைத்து, அவரை தலையாகவும், தங்களது கர்த்தராகவும் ஏற்றுக்கொண்டு மீட்பரிடத்தில் தங்களை அர்ப்பணித்த அனைவரிடத்திலும் நாம் இருதயத்தின் அனலானநிலை உற்பத்திசெய்யப்பட வேண்டும். அங்கே வெதுவெதுப்பான நிலை காணப்படக்கூடாது. மாம்சத்தின்படி அவர்களது தனித்தன்மை எப்படியிருந்தபோதிலும், கிறிஸ்து குறிப்பாய் கூறியிருக்கிற சகோதரத்துவம், எல்லா உதவிகளை செய்வதும், பரிவு காண்பிப்பதுமாகிய ஆவியில் சகோதரர்களாக இருப்பதைவிட, வேறு எந்த நிலையிலும் நம்மால் அவர்களிடத்தில் பழகமுடியாது. தேவகிருபையை பரியாசம் செய்பவர்களோடும், வெளிச்சம் மற்றும் சத்தியத்துக்கெதிராக நிற்கும் பாவிகளுடனும், துன்மார்க்கருடனும் நாம் ஐக்கியம் கொள்ளமுடியாது, ஐக்கியங்கொள்ளக்கூடாது. அவர்கள் ஆதரவற்றவர்களாய் இருந்தால் அவர்களுக்கு போஷாக்கு அளிக்கும் அதேவேளையில், கர்த்தரின் நிமித்தமும், அவரது சத்தியத்தின் நிமித்தமும் அவர்கள் எதிர்ப்பாளர்களாகவும் விரோதிகளாகவும் நமக்கு இருப்பார்கள், நாமும் அவர்களுக்கு அவ்விதமாகவே இருப்போம். கர்த்தர் தீங்கு ஏற்படுத்தாத முற்போக்குத் தன்மையை நேசிக்கிறவராய் இருக்கிறார், அவ்விதமே அவரது சரீரமாகப்போகும் உண்மை அங்கங்களும் உண்மையாக இருக்கவேண்டுமென்று சங்கீதம் 139:19–24இல் தீர்க்கதரிசனமாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

பாபிலோனை விட்டு வெளியே வாருங்கள் என்ற அழைப்பை தற்போது கேட்டு, இந்த சபிக்கப்பட்ட நகரை விட்டுவிட்ட கர்த்தருடைய பிள்ளைகளுக்கே லோத்தின் மனைவியை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்ற நம் கர்த்தரின் தடை குறிப்பாகப் பொருந்துகிறது. ஆகவே, சோதோமின் அழிவுக்கு முன்னர் லோத்துவும் அவரது குடும்பத்தாரும் இருந்ததுபோல, யாரெல்லாம் தற்கால முறைமை அழிவுக்குள்ளாக்கப்படும் என்ற முன்னறிவிப்பை கேட்டு, பாதுகாப்பான இடத்திற்கு தூதர்கள்(செய்தியாளர்கள்)மூலம் வழிநடத்தப்படுகிறார்களோ, இவர்கள் திரும்பிப்பார்க்காதிருப்பார்களாக, அல்லது இன்னொருவழியில் கூறினால், கர்த்தரால் கவிழ்க்கப்பட்டு, அழிக்கப்படவிருக்கும் சபிக்கப்பட்டவைகள்பேரில் பரிவிரக்கத்தைக் காண்பிக்காதிருப்பார்களாக.

அடுத்த யுகத்தில் நிலவும் இருதய நேர்மையும் , வெளிப்புறமான நேர்மையும்

அடுத்த யுகத்தில் உலகம் சத்திய அறிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும்பொழுது, தேவனிடத்திலான அவர்களது நிஜமான மனப்பாங்கு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று காண்பிக்கப்படும் வாய்ப்பு ஒவ்வொருவருக்கும் அளிக்கப்படும். கர்த்தருடைய பரிவிரக்கமும் நன்மையும் இன்னதென்று காண்பதற்கு வந்தபிறகும், பாவவழியை தொடர்ந்து தெரிந்தெடுப்பர். அப்படிப்பட்டவர்கள்மேல் தேவனுடைய தீர்ப்பு மீண்டுமாக மரணத்தீர்ப்பாக – இரண்டாம் மரணமாகிய தீர்ப்பாக இருக்கும். கர்த்தரது மாபெரும் நன்மைத்தன்மையை கற்பதற்கும், நித்தியஜீவன் அடையும் அவர்களுடைய வாய்ப்புக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். அவர்களுடைய சொந்த இரட்சிப்பின்மேல், அவர்கள் ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தாமலும், கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தேவனுடைய நன்மைத்தன்மையை அறிந்து பாராட்டாமலும் இருந்திருப்பாராகில், பாவத்தையும் வீழ்ச்சியையும் விரும்புகிறார் என்பது இதன்மூலம் தெளிவாகிறது. இதனால் அவர்கள் பாவத்தின் இறுதி சம்பளமாகிய நித்தியஅழிவை முற்றிலுமாக இரண்டாம் மரணத்தில் அடைவர்.

அந்த சமயத்தில் ஒரு மேலான வாழ்க்கையை ஒரு நீதியான வாழ்க்கையை அடைய விரும்பி, அதற்கான உதவியை தேடுவோராக காணப்படுகிற சிலர் இருப்பார்கள். அவர்கள் ராஜ்யத்தின் சட்டங்களுக்கு வெளிப்புறமான வழியில் ஒருவேளை கீழ்ப்படிதலை கொடுப்பார்கள். இவர்கள் நாம் புரிந்துகொண்டுள்ளவாறு,தொடர்ந்து ஜீவிக்க அனுமதிக்கப்பட்டு, படிப்படியாக, சரீர ரீதியாகவும், மனரீதியாகவும் பூரண நிலைமையை அடையும்படி கொண்டுவரப்படுவார்கள். இவர்கள் ஆயிரமாண்டுகள் முழுமையாக கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தில் ஜீவிப்பார்கள். அக்காலத்தின் முடிவில் இவர்கள், அப்போது ஜீவிக்கின்ற மற்ற எல்லாரோடும் இறுதியும் கடுமையுமான பரீட்சையில் கிறிஸ்துவின்மூலம் திருப்பப்பட்டு, பிதாவிடம் வந்துசேருவார்கள். அதன்பிறகும் அவர்களுடைய சித்தங்கள்

R5949 : page 263

முழுமையாக தேவனிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்று நிரூபணமாகுமானால், அவர்களுடைய இரட்சிப்புக்காக கொடுக்கப்பட்ட விலையேறப்பெற்ற ஏற்பாட்டை, நீதியின்

மதிப்பீட்டை அவர்கள் சரியாக மதிப்பிட தவறினதையே காண்பிக்கிறது. இவர்கள் தெய்வீக அங்கீகாரம் பெறவும், நித்தியஜீவன் பெறவும் தகுதியற்றவர்கள் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு, அழிக்கப்படுவார்கள். தேவஅன்பும், நீதிநியாயமும், ஞானமும் அவர்களுக்கு அப்பொழுது விளக்கமாக கொடுக்கப்பட்டிருந்தும், அவர்களது இருதயம் முழுமையான அர்ப்பணிப்புக்குத் திரும்பாமலும், அவரது மகிமையும் நீதியுமான சித்தத்துக்கு திரும்பாமலும் இருப்பதால், மீண்டுமாக வாய்ப்பு அளிப்பது முற்றிலும் வீணானதாய் இருக்கும். இவர்கள் பூமிக்கு பாரமாக இருப்பவர்கள்போல் கருதப்பட்டு, பூமியிலிருந்து அறுப்புண்டுபோவார்கள். நீதிமான்கள் மட்டுமே நித்திய யுகங்கள் முழுவதும் பரிசுத்தவன்களாக ஜீவிப்பார்கள்.

தேவன் தம் சித்தத்தை இவ்வுலகில் செய்வதற்கு முழு அர்ப்பணிப்பை எதிர்பார்க்கிறார். இது அவர்களுடைய முழுமையையும் உள்ளடக்கியதாகும்– அவர்களது சித்தங்கள், அவர்களது சரீரங்கள், அவர்களது முழு இருதயத்தின் பற்றுறுதியை கொடுக்க வேண்டியவர்களாயுள்ளனர். தற்போது சபையார் தங்களை மரணபரியந்தம் பலியாக ஒப்புக்கொடுப்பதுபோல, உலகின் ஜனங்களிடத்தில் எதிர்பார்க்கப்படுவதில்லை. ஆனால் தேவனுக்கென்று முழுமையாக அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்களாக வேண்டும், தாங்கள் தேவனுக்குரியவர்கள் என்பதையும், மேலும் மரணத்திலிருந்து மீட்கப்பட்டு, அவர்கள் விலைகொடுத்து வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் உணர்ந்து, ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற எவரும் கீழ்ப்படிந்தால் நித்தியத்துக்கும் ஜீவிக்கலாம். இந்த எதிர்பார்க்குதல் எவ்வளவு பகுத்தறிவுக்கேற்றதாய் இருக்கிறது என்று நாம் எல்லோரும் காண்கிறோம். தேவசாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஆதாம்; “நான் தேவனுக்குரியவன்; அவர் எனக்கு என்னுடைய ஜீவனைக் கொடுத்ததோடு, நான் அடைந்திருக்கிற அனைத்தையும் அவர் எனக்குக் கொடுத்தார்” என்று கூறியிருக்கவேண்டும். ஆனால் தன்னை உருவாக்கினவரது ஞானத்தின்மேல் நம்பிக்கை வைப்பதற்கு அவர் முழுமையாக கற்றிருக்கவில்லை. அவர் ஒரு பூரணமான அறிவையும், பூரணமான உயிர்ப்பொருளையும் பெற்றிருந்தார். ஆனாலும் கர்த்தருடைய குணாதிசயத்திலும் நீதியிலும் தனக்குத்தேவையான முழு அறிவில் குறைவுபட்டிருந்தார். ஆகவே அவரது முழுமைபெறாத அறிவு தேவபார்வையில் ஓரளவு மன்னிக்கத்தக்கதாய் இருந்தது. தன் தெளிந்த அறிவினாலும் அனுபவத்தினாலும் கர்த்தரிடத்தில் எதிர்ப்பைக் காட்டும் நிலையை அவர் எடுத்திருந்தாரானால் மீட்பை அடைய தகுதியற்றவராக எண்ணப்பட நேர்ந்திருக்கும். முழு உலகமும் அப்பொழுது அவர்கள் பரிபூரணத்தை அடையும்பொழுது, தாங்கள் தேவனுக்கு எல்லாவற்றிலும் கடன்பட்டிருக்கிறோம் என்று உணர்ந்துகொண்டு, தங்கள் இருதயத்தில் உண்மையுள்ளோராய் இருப்பார்களானால், அவரது நாமத்துக்குப் புகழ்ச்சியாக, அவரது ஊழியத்துக்கென அனைத்தையும் அவருக்கு ஒப்புவிக்க மனதாய் இருப்பார்கள்.

மனுஷன் பாவம்செய்தபடியால், தேவனது அளவிடற்கரிய அன்பினாலும் இரக்கத்தினாலும் மீட்கப்படாமல், நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு ஒரு தனிப்பட்ட முழுமையான மற்றொரு வாய்ப்பு அளிக்கப்படும். இது, அவர்கள் ஏன் தேவனுக்கு முழுமையாக தங்களை அர்ப்பணிக்கவேண்டும் என்றும், அவரது ஊழியத்துக்கு என்றென்றைக்குமாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்ற இரண்டு காரணங்களை அளிக்கிறது. இரத்தத்தால் விலைக்கு வாங்கப்பட்டவர்கள், அப்படிப்பட்ட பலியினாலே மீட்கப்பட்டவர்கள், தங்களை நேசித்த தேவனுக்கென்று நித்தியகாலமும் கட்டப்பட்டவர்களாக ஒப்புக்கொடுத்து, இப்படிப்பட்ட சிருஷ்டிகருக்கும், மீட்பருக்கும் எப்பொழுதும் துதியையும் தொழுகையையும் தேவபக்தியையும் செலுத்துவதை விலையேறப்பெற்ற சிலாக்கியமாக எண்ணவேண்டும்.

“நான் என்னாலல்ல, இயேசுவால் இரட்சிக்கப்பட்டேன்”

“நீங்கள் உங்களுடையவர்களல்ல; நீங்கள் விலைகொடுத்து வாங்கப்பட்டீர்கள்”என்ற வல்லமையான வார்த்தையின் முக்கியத்துவத்தை கிறிஸ்துவின் சபை மட்டுமே புரிந்துகொள்ளமுடியும். மற்றவர்களால் இது கூடாது. நம்மை நேசித்து விலைக்கு வாங்கின அவருக்கு, நாம் மெய்யாகவே அடிமைகளாக மகிழ்ச்சியோடு இருப்போம் என்பதே நாம் ஏற்படுத்தின தீர்மானமாயிருக்கிறது. இனி நமக்கு யாதொரு உரிமையும் கிடையாது. நம்மிடமுள்ள அனைத்தையும் நம் கர்த்தரோடு பலிபீடத்தின்மேல் இருக்கிறது. இத்தீர்மானத்தை தேவன் ஏற்று ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறார். நாம் தற்போது பொறுப்புணர்வின்கீழ் கட்டப்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம். நமது ஜீவியம் நாம் தேவனோடுசெய்த ஒப்பந்தத்துடன் இசைவாக இருக்கும்படி கையளிக்கப்படாவிடில், நம்மால் நித்தியஜீவனை எந்த வளர்ச்சிநிலையையும்(plane) ஒருபோதும் அடையமுடியாது.

இந்த கடமைப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவர்களுள் இரண்டு வகுப்பார் இருக்கின்றனர். இவர்களுள் ஒரு வகுப்பார் தாங்கள் உடன்படிக்கையின்படி செய்யவேண்டியவற்றை முழுவதும் செய்துமுடிக்கின்றனர். இவர்கள் “பூரணபலனைப்” பெறுவார்கள். அடுத்து, மற்றொரு வகுப்பார், அதே உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்தாலும், தங்களுடைய ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுவதில் தவறிவிடுகிறார்கள். ஆகவே ஒப்பந்த சாசனத்தில் கையொப்பமிட்டு ஒப்புதல் தெரிவித்தவரே பொறுப்பாளியாகிறபடியால், அவர்கள் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையை பலியினால் நிறைவேற்றி முடிப்பதை கர்த்தராகிய இயேசு காண்பார். அவர்களுடைய ஜீவியத்தை அடிபணியச் செய்து, பலியை நிறைவேற்றி முடிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய மாம்சத்தை அழிக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படும்போது, அதனை எதிர்ப்பார்களாகில், அவர்கள் மனதார பாவம்செய்பவர்களாகி, இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்பார்கள். அதிலிருந்து மீண்டுவர வழி எதுவுமில்லை.

உடன்படிக்கை செய்த எல்லோரும் அவரது ஊழியத்தில் உண்மையாய் தங்களை கையளித்து தங்கள் சரீரத்தின்மூலம் தேவனுக்கு மகிமை சேர்ப்பதாக வாக்களித்திருக்கின்றனர். சிறிது குறைவுபட்டாலும் அது அவரால் அங்கீகாரம் பெறாது. இதனால் குறைவாக கொடுத்தால்போதும் என்று நாம் எண்ணக்கூடாது. ஆகவே கர்த்தருக்குரிய இந்த பூமிக்குரிய சரீரங்களை பலியின் கிரியைகளை தொடர்ந்து செய்வோமாக. தற்கொலைக்குச் சமமான அழிவுக்குரிய வழியில் அவற்றை நாம்

உபயோகிக்கக்கூடாது. மாம்சத்துக்கு வலி ஏற்படுவதை பொருட்படுத்தாமல், புத்தியறிவோடு நடந்து, நல்ல மனநிலையில், அனுதினமும், ஒவ்வொரு மணிநேரமும், நம் சரீரங்களால் தேவனை மகிமைப்படுத்தி, அந்த இறுதிவேளை, ஒருவேளை சில வாரங்களாக அல்லது சில மாதங்களாகவோ அல்லது சில வருடங்களாகவோ இருந்தாலும், முடிவுபரியந்தம் நமது பலியை தொடர்ந்து நிறைவேற்றுவோமாக.

See more Books & Articles at www.foodfornewcreature.com